Educar en l'art o educar per al mercat del "art"

written by Garazi Álvarez | 15 d'April de 2024

Cap de les nou muses estava associada amb la pintura, l'escultura o l'arquitectura. En aquell temps, estes labors no es percebien com a formes d'art, sinó més aviat com a treballs artesanals, sovint duts a terme per persones en condició d'esclavitud. El Renaixement va ser testimoni d'una era en la qual el mecenatge va valorar les obres pictòriques com "El Naixement de Venus", que representen allò que és bell, allò que és bo i la veritat. Obres que encarnaven estes virtuts van aconseguir que es valorara l'art pictòric que coneixem i celebrem hui en el **Dia Mundial de l'Art**.

No obstant això, existix una gran submissió als pitjors productes comercials del mercat, on la lletjor i el lucre prevalen sobre la bellesa i el treball de l'art. Les persones que busquen descoratjar esta motivació democràtica per la bellesa sovint recorren a la crítica despectiva defenent el que dicten algunes autoritats de la crítica d'art, com que **un urinari és millor que la Venus de Botticelli**. Esta lletjor no residix únicament en les obres, sinó també en els artistes que promouen la lletjor en les seues vides i obres, com Pablo Neruda, qui descriu una violació en un dels seus paràgrafs, o Gustav Klimt, qui transmetia la sífilis a les dones amb les quals estava. És el mercat del "art" el que afavorix la pitjor forma de

sexisme i l'ensuperbiment dels i les "artistes".

En este sentit, milions de persones molt diverses de tot el món ja estan aconseguint superar esta submissió imposada pel mercat del "art" a través d'**actuacions culturals d'èxit** com les tertúlies dialògiques literàries, pictòriques, musicals i d'altres arts. Fomenten el gaudi de la bellesa cultural i artística, transcendint qualsevol objectiu econòmic. Estes actuacions permeten que totes les persones, incloses aquelles sense formació acadèmica i en situació de pobresa, juntament amb els seus fills i filles, puguen gaudir d'estes obres i se senten profundament motivades per elles. Este assoliment s'aconseguix mitjançant la democratització d'algunes de les creacions més destacades de la humanitat i l'establiment d'un diàleg igualitari entorn de la seua bellesa.

Estes actuacions estan aconseguint superar esta submissió imposada i cada vegada una major proporció de la ciutadania rebutja l'acceptació de la violència contra les dones quan l'agressor és un artista famós. La recreació d'una obra en un nou context es considera art social i els qui la realitzen també es consideren **artistes socials**. Per això les persones que participen d'estes actuacions estan creant bellesa amb l'art que aporten i no pels diners, pel poder o per quedar per damunt d'altres persones.